

Jeg troer, at det er en feil Opfattelse, at naar en Mand har gaaet i Skole i 5 à 6 Aar og modtaget en god Underviisning, han da fremdeles skal lære Lectier og gaae til Overhøring for at modtage en yderligere videnskabelig Uddannelse. Jeg troer, at naar han har faaet et saadant Grundlag som det, han vil have faaet, naar han, efterat være gaaet ud af næstældste Klasse, endnu faaer Leilighed til eet Aars Studium, vil han være istand til at arbejde videre paa egen Haand, hvis han maatte synes, at han i en eller anden Retning maatte mangle Noget; og hvis han ikke er istand dertil, saa vil det virkelig være temmelig unyttigt at spille mere Tid og flere Kræfter paa ham, til Skade for den praktiske Tjeneste, hvorfors han dog egentlig er uddannet. Jeg troer, at naar han har faaet et saadant Grundlag, tør det foresættes, at det vil føre til langt heldigere Resultater, ogsaa for den militaire Videnskabelighed, om vi saa give Slip paa en saadan Mand, hvad det Theoretiske angaaer. Jeg troer, at en saadan Mand vil udvikle sig mere frit og lære sig selv bedre at kjende i Forholdet til den Tjeneste, der kræves af ham, end naar han stilles saaledes, at han skulde gaae i Skolens Snørlov. Jeg troer, at de individuelle Anlæg, den Genialitet, de Talenter, som de Enkelte kunne være begavede med, staae mere Fare for at forsvinde under den theoretiske Jevnhed, man bringer tilveie ved et langt Skoleliv, end om man nøies med en god Forskole, og derefter deels indenfor, deels udenfor Landets Grændser, tillader Vedkommende at udvikle sig frit, En i en Retning, en Anden i en anden, En i et Fag, en Anden i et andet, alt som han føler sig oplagt til, og som hans Natur er indrettet efter; saa jeg kan ikke forstaae, det er en rigtig Opfattelse af dette Forhold, at det vil tjene til Videnskabens Fremme i den Grad at forlænge Underviisningen for Officererne. Dernæst er der en anden Side foruden den pecuniære, hvorfra jeg betragter det Spørgsmaal; det er den, at det er min Overbeviisning, at ethvert Skridt, man tager, om end nok saa lille, ud over det, som man rundelig vedtog ifjor i Hærloven, det skaber, det svækker Hærloven, det svækker det Forsvarssystem, som der er dannet, istedetfor at styrke

det; det svækker det, fordi det skaber Modstand mod det paa Grund af de Beforsninger, som alle saadanne Tillæg til Hærloven medføre, og det troer jeg, er meget uheldigt, saameget mere, som vi dog vide, at der var et ikke lidet Mindretal og er et ikke lidet Mindretal blandt Befolkningen, der seer med Tvivl paa, om den Udvikling, som Hærloven skal føre med sig, virkelig kan bæres af Landet. Det er fra denne Side ogsaa, at jeg betragter det som farligt paa ethvert Punkt, altsaa ogsaa paa dette, at gaae et eneste Hansejeb videre, end vi ifjor bleve enige om; men tvertimod søge saa pecuniært sparsommeligt som muligt at gennemføre, hvad Hærloven med den tilsvarende Lønningslov har villet bestemme. Jeg har vel lagt Mærke til, at det meget ærede Udvalg har udtalt, at den større tekniske og videnskabelige Subsigt neppe kunde opnaaes paa kortere Tid end to Aar. Men jeg har ikke kunnet berolige mig ved denne Udtalelse af det ærede Udvalg. Jeg antager, — men det kan jo være en feil Opfattelse fra min Side, — at Spørgsmaalet, om hvad Tid der maa gaa med for at give Officererne den fornødne Uddannelse for deres Fag, at de Forhandlinger, der derom vare nødvendige, bleve foretagne ifjor, og at denne Lov her er kun simpelthen et Lovforslag, gaaende ud paa at ordne Lønningsforholdene ved Officeerskolen i Henhold til tidligere Love saaledes, at dette nu ikke er Stedet at prøve, om den Tid, man har fastsat, de Grændser, inden hvilke man maa bevæge sig med Hensyn til Officerernes Studium, vare anlagte for knappe eller for vide ifjor, det troer jeg, ligger udenfor Behandlingen af denne Sag. Spørgsmaalet er her kun, hvor stort et Beløb vi skulle give i Lønninger og Honorarer til Lærerne ved Officeerskolen efter den ifjor vedtagne Plan for Skolen. Efter disse Antydninger haaber jeg, at den ærede Ordfører vil forstaae i alt Fald Hensigten med mit Underændringsforslag til Udvalgets Forslag Nr. 2. Det gaaer ud paa at nedsette det Beløb til Artilleri- og Ingenieurafdelingerne i ældste Klasse, som efter Ministeriets Forlangende udgjør 3,000 Rd., med omtrent det Halve. Det er muligt, at dette Tal kan corrigeres noget til 3die Behandling; jeg har